Voordewindhond helpt plaatst zorgt

Windkracht 14

kerst 2013

Windkracht is de nieuwsbrief van Voordewindhond, de vereniging die windhonden helpt. Windkracht verschijnt vier maal per jaar en wordt digitaal verspreid onder de leden en donateurs van Voordewindhond.

✓ VOORDEWINDHOND IN 2013

We zaten dit jaar beslist niet stil. Er werden 46 honden ter herplaatsing aangeboden. In drie gevallen besloot de eigenaar uiteindelijk toch zelf de herplaatsing uit te voeren, en in een geval ging de hond weer terug naar de oude eigenaar omdat diens gezondheid tegen alle verwachting in toch weer een stuk beter werd. In 2013 vonden we voor 43 honden nieuwe huizen. Zeven daarvan stamden nog uit het jaar 2011 en nog eens zeven werden in 2012 voor herplaatsing aangeboden.

Hieronder ziet u hoe de rassen verdeeld waren:

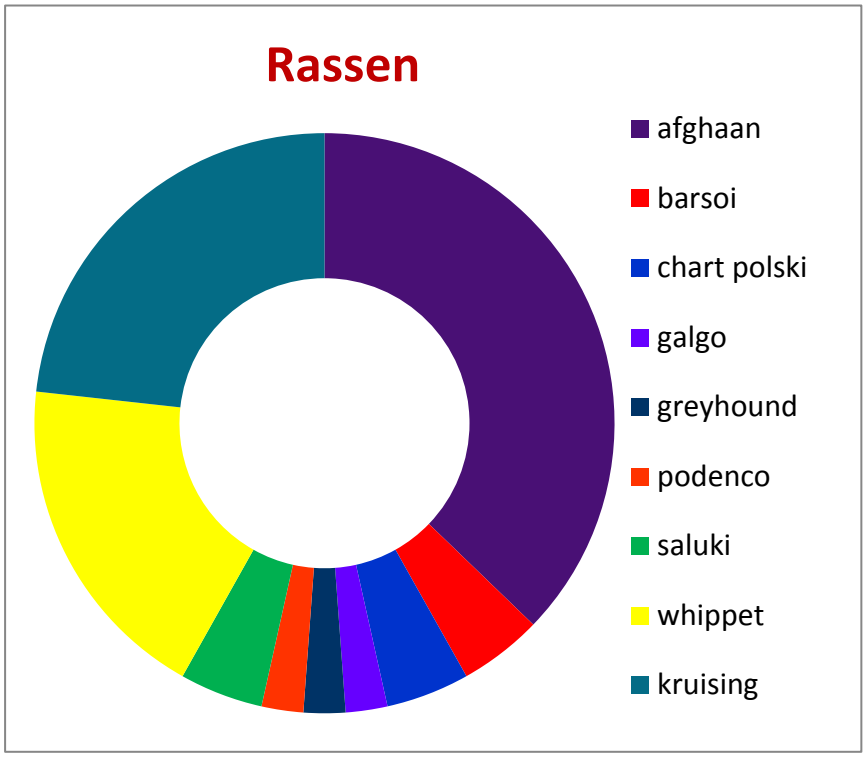

Net als vorig jaar wordt de grootste groep honden door de Afghaanse windhonden gevormd. En traditiegetrouw deed ook de whippet een flinke duit in het zakje. En het aantal grippets, een Voordewindhondse lexicale uitvinding, die nu algemeen opgeld in windhondenland lijkt te doen, was ook behoorlijk.

Opvallend was verder dat er dit jaar wat Chart Polskis een nieuw huis zochten. Twee van de drie hebben inmiddels een goede plek. De derde, Patryk, wacht nog op een verhuisbericht.

Zoals bijna altijd zochten meer reuen (60%) dan teven (40%) een nieuw huis, maar we hebben jaren gekend dat het verschil veel groter was dan dit jaar.

De honden die in 2013 bij ons kwamen verbleven gemiddeld 66 dagen in opvang. Maar er zijn natuurlijk grote verschillen in de verblijfsduur van de individuele honden. Sommige, zoals Warda, gingen direct van hun oude huis naar het nieuwe, terwijl andere, zoals George en Valesca, lang in opvang zaten, respectievelijk 305 en 203 dagen.

De echte langzitters die in 2013 bemiddeld werden, zoals Claudi, Khadija en Faysal kwamen in 2011 en 2012 bij ons en zaten dus nòg veel langer, met 887, 786 en 653 dagen resp.

Het behoeft nauwelijks betoog dat deze laatste categorie honden zwaar op het toch al wat krappe budget van de vereniging drukt.

Gelukkig leert de ervaring dat uiteindelijk altijd precies de juiste mens voor zelfs de moeilijkste langzitter komt.

Op het moment van schrijven wachten nog op een nieuw huis:

De Afghanen: Aladin, Mahdi, Rahim en Aziza, de Salukis Cyrus en Darius, de Barsois Michail, Maxim en Thorstan, de al eerder vermelde Chart Polski Patryk, de Galgo Rolo, de Greyhounds Billy en Fee, en de kruisingen Doesjka, Max en Rakker.

U vindt hun foto's en beschrijvingen (binnenkort) op onze site.

De donkere dagen rond Kerst zijn vast een goede gelegenheid om eens te overwegen of u niet toch nog een plekje in uw hart en op uw bank vrij heeft. Om u een beetje te helpen zetten we hieronder Aladin, een 5-jarige Afghaan in de schijnwerpers.

✓ SCHIJNWERPER OP ALADIN

Aladin zoekt sinds medio april van dit jaar een nieuw huis. Gelukkig kunnen en willen zijn huidige eigenaren hem thuis houden tot er een geschikte, nieuwe eigenaar zich bij ons meldt. Jammer genoeg duurt dit veel langer dan wij gehoopt hadden.

Aladin is een zogenaamde ren-afghaan en koppelt dientengevolge zijn weinige haar aan een grote bewegingsdrang. En dat laatste is op het moment het probleem: zijn mensen kunnen niet meer voldoen aan Alandins fikse bewegingsbehoefte. Bij een teveel aan energie wil hij tijdens een aangelijnde wandeling nog wel eens "ontploffen" als hij een andere hond ziet. Als je niet beter wist zou je dan denken dat hij een megaonvriendelijke hond is. Maar dat is echt niet zo. En als je als eigenaar Aladin een stapje voor bent, dan laat hij zich wel sturen/afleiden. Aladin is bovendien ook nog eens heel slim en leergierig; het voordeel hiervan is dat hij, voor een Afghaan, goed luistert en met bijvoorbeeld de clickermethode goed te trainen is. We weten bijna zeker dat dit gedrag nauwelijks meer een probleem hoeft te zijn in een nieuw thuis. Voorwaarde is dan wel dat hij

daar voldoende gelegenheid krijgt om onaangelijnd te rennen, naast de fiets mee te draven en af en toe indien mogelijk mee mag voor een trainingsronde op de coursingbaan. Dit is namelijk iets wat hij in het verleden erg graag deed en Aladin was dan ook geen onverdienstelijk courser.

Aladin gedraagt zich in huis keurig: Hij is sociaal naar de andere aanwezige hond, erg gesteld op menselijk gezelschap en in het bijzonder de kleinkinderen, rustig en zindelijk: kortom een erg fijne huisgenoot. Hij gaat graag mee in de auto en kan ook prima even alleen in de auto blijven wachten als dit nodig is.

Hopelijk is er iemand van onze Windkrachtlezers die na het lezen van dit stukje en het nog eens goed kijken naar dit lieve koppie een plek heeft of weet (bijv. bij windhond-ervaren familie, vrienden of kennissen) voor deze bijna 5-jarige kanjer.

✓ VOORDEWINDHONDHOND WORDT HULPHOND EN ZORGDIER

Op een koude zaterdag in december 2011 werd ons voordat we aan de tweewekelijkse wandeling begonnen een greyhoundreu op leeftijd overhandigd. Zijn eigenaren hadden geen tijd meer voor hem. Erg florissant zag hij er niet uit. Hij was erg mager en maakte een wat verloren indruk. Hij ging in opvang in Friesland en daar ontpopte hij zich tot een bijzondere, rustige, stabiele hond. Na verloop van tijd vonden we een prima huis voor hem. Bij Mirjam in Zeeland. Zij stuurde ons het volgende bericht:

Tobias: mijn een en alles.

Op zoek naar een klein windhondteefje klopte ik bij Voordewindhond aan. Maar daar zeiden ze 'is greyhoundreu Niro niets voor jou?' 'Hmmmm, die is wel erg groot , hoor' zei ik, tijdens een wandeling in Kootwijk -mijn vader had namelijk de whippet Beertje een thuis geboden en als ik bij hem ben en er is een wandeling in Kootwijk, dan ga ik altijd graag mee.

Toch togen we naar Drachtstercompagnie en gingen we met Niro de Reus wandelen. Ik vond hem zoooo groot en aarzelde enorm, maar Martine zei, 'Weet je wat? Neem hem maar mee als logee en kijk maar hoe het gaat!'

En zo ging hij mee naar Zeeland. Al gauw stal hij mijn hart. Door hem positief te belonen wende hij heel snel aan alles. Tobias, zo noemde ik hem, heeft een gouden karakter en hij geniet echt van het leven. Regelmatig wandelen we mee in Kootwijk.

Ik woon zelf direct aan een groot park , waar hij makkelijk los kan lopen omdat hij echt met alle honden op kan schieten. Verder gaan we vaak naar zee en voor dat doel heb ik zelfs een 45 km autootje aangeschaft. Daarmee kunnen we er samen op uit. Dat autootje was ook wel nodig want nu heb ik immers geen klein "fietsmandteefje".

Tobias blijkt een heel makkelijke hond, die mentaal helemaal niks over heeft gehouden aan zijn toch niet al te fijne verleden.

Bij mij ligt dat anders: zelf heb ik wel last van mijn verleden. Ik heb een posttraumatische stressstoornis, wat inhoudt dat ik last heb van trauma`s die ik heb opgelopen in mijn kindertijd en daarna. Ik lijd aan nachtmerries, herbelevingen en angsten.

De meeste mensen hebben vast wel eens van hulphonden gehoord, bijvoorbeeld blindengeleidehonden of honden die bijvoorbeeld mensen helpen die aan een rolstoel zijn gekluisterd.

Niet zoveel mensen hebben gehoord van de hulphondenorgansiatie Bultersmekke (www.bultersmekke.nl). Bultersmekke is een landelijk organisatie die gespecialiseerd is in het coachen en begeleiden van mensen met een beperking. Bij Bultersmekke kun je onder leiding van een trainer jouw eigen hond opleiden tot hulphond. De hulphond kan jou bijvoorbeeld dan leren wakker maken uit nachtmerries, door contact met je te zoeken, kan je weer in het hier en nu halen en kan je kalmeren als je bang bent. Mijn trainer, Joop Mekke, heeft zelf twee galgo`s en vond het hartstikke leuk om met mij en Tobias te gaan trainen.

Windhonden zijn zeer gevoelig en hangen vaak erg aan hun baasje. Als hulphond voor iemand in een rolstoel zijn ze niet echt geschikt, maar voor mensen waarbij ze dingen moeten aanvoelen zoals bij mensen die aan diabetes of epilepsie lijden, zijn windhonden juist zeer geschikt.

Omdat Tobias een stabiele hond is die alles erg goed aanvoelt verliep de training heel goed. De Basistest werd door Joop een beetje 'voor windhonden' aangepast en Tobias haalde voor alle onderdelen van de test 'goed'. Echt een fantastisch resultaat.

En inmiddels is Tobias dus de eerste officiële windhulphond van Nederland.

Tobias en ik hebben in de 2 jaar dat hij nu bij mij is een zeer sterke band gekregen, vanuit dat vertrouwen kunnen we heel goed samenwerken. Hij is een grote steun voor me. En ik ben zo blij dat hij in mijn leven is gekomen. Ik ben heel blij met hem en hij met mij! Egon's woorden over Tobias galmen nog vaak na: hij straalt rust uit! En dat doet-ie; ik mag bijvoorbeeld tegen Tobias` borstkas gaan liggen, waardoor ik heel rustig word.

Tobias betekent niet alleen veel voor mij, maar ook voor de ouderen in het verpleeghuis waar ik werk. Daar is Tobias *zorgdier*. Alle bewoners, zelfs die twee die hun hele leven erg bang voor honden geweest zijn, zijn allemaal dol op hem. Hij biedt veel affectie, maar hij gaat ook mee wandelen. Dan loopt hij rustig mee naast de rolstoel en heeft de bewoner de riem vast. Dat geeft de bewoner veel voldoening en ook Tobias vindt het prima.

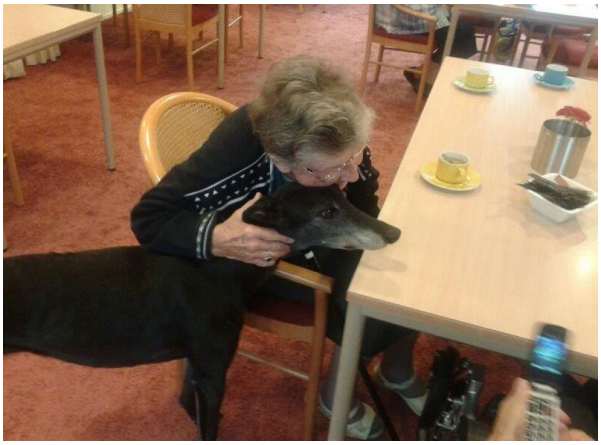

Zelfs zeer introverte en in zichzelf gekeerde bewoners geven een open glimlach als ze Tobias zien; een mevrouw met afasie trekt altijd naar hem toe en mensen die zelf honden gehad hebben zijn blij weer een hond te kunnen aaien en vertellen honderduit over hun eigen hond.

Bij Voordewindhond werken zulke warme mensen, en een betere match hadden ze niet kunnen bedenken!!

Tja, Mirjam, dat Tobias en jij goed bij elkaar zouden passen, dàt wisten we tamelijk zeker. Maar dat jullie samen een opleiding tot hulphond zouden doen en dat Tobias zorgdier in het verpleeghuis zou worden, dàt konden wij van te voren echt niet bedenken! Heel veel geluk samen!

✓ WEBSITE

Wij communiceren met de buitenwereld primair via onze website. Dat is misschien een beetje ouderwets, maar tot nu toe zien wij niet veel heil in het benutten van sociale media. De aard van onze werkzaamheden en de hoeveelheid extra werk die gaat zitten in het bijhouden van bijvoorbeeld een Facebookpagina maken het hebben van zo'n pagina niet erg aantrekkelijk.

Toch vinden we dat we meer moeten doen om meer mensen te bereiken. In januari hebben we een gesprek met een *social media marketeer* –echt, dat is een beroep! Hij zal met ons bespreken op welke manieren Voordewindhond online dan wel offline zijn naamsbekendheid kan vergroten – en daarmee hopelijk ook de donatiebereidheid van mensen, want daar kan best iets aan verbeterd worden……

Intussen gaan we ook zelf aan de slag: we gaan onze website zoveel mogelijk op een vast punt in de week bewerken. Verder komt er een 'nieuwspagina' op de site, waar we bijvoorbeeld kunnen berichten over honden die aan hun inburgeringsproces begonnen zijn, of nieuwe honden die binnengekomen zijn, of verslagen van de Kootwijkse wandelingen, of verzoeken om hulp met bijvoorbeeld vervoer of vachtverzorging.

Omdat dit de laatste Windkracht van 2013 is, geven we alvast een voorproefje van een verslag van een wandeling, zoals u die dan vanaf januari 2014 op de site zult kunnen vinden.

Wandelen kort voor Kerstmis

Het was helemaal geen lekker wandelweer op zaterdag 21 december, maar dat had gelukkig weinig invloed op de opkomst. Zo'n 20 windhonden en hun eigenaren trotseerden de (stevige) wind en miezerregen op de Kootwijkse zandverstuiving.

Gelukkig was Gordon na zijn operatie weer genoeg hersteld om mee te wandelen. En verder waren er wat oude bekenden zoals Pablo Picasso, die uit louter opwinding het hoofd van zijn baas met een paar niet mis te verstane, felrode krabben versierd had. En ook Eddie, die als Hugo op de site stond, liep mee. Voor hem is de zaterdagochtendwandeling een soort exclusieve hondenschool. Het is ongelooflijk wat Eddie in zegge en schrijven vier wandelingen heeft bijgeleerd! Eerlijkheid gebiedt te zeggen dat niet wij mensen daar nou veel aan doen, maar de aanwezige windhonden des te meer!

Sinds lange tijd waren er ook twee bemiddelingshonden mee. Zij waren door een lid van ons bemiddelingsteam 's ochtends vroeg bij het Dierencentrum Friesland opgehaald –en later ook weer teruggebracht. De gelukkigen waren de windhondkruising Max en de Barsoi Thorstan.

Max was toch wel wat onder de indruk van al die snelle jongens die een spelletje tikkertje met hem wel zagen zitten en holde in eerste instantie *linea recta* terug naar de parkeerplaats. Hij ging netjes wachten bij de auto die hem eerder die ochtend naar kootwijk had vervoerd. –zo ziet u maar, honden kunnen niet alleen hun eigenaren van een foto herkennen (http://www.independent.co.uk/news/science/dogs-recognise-the-faces-of-their-owners--but-prefer-looking-at-other-dogs-9014835.html), maar weten ook met welke auto ze gekomen zijn. Omdat een ander lid van het bemiddelingsteam nog op de oppas van Rakker

(zie site onder kruisingen) stond te wachten, werd max weer gevangen en aangelijnd. De rest van de wandeling heeft max lekker veilig meegelopen aan een lange lijn.

Thorstan aan de andere kant had de tijd van z'n leven: eerst heerlijk de poten strekken met de andere racemonsters en daarna gezellig met de hele groep mee over "de duinen". Alle tweevoeters werden daarbij met tussenpozen begroet en kregen op niet subtiele wijze (met een Barsoi die voor je komt staan loop je niet zo makkelijk verder…) het verzoek om de grote man toch even te kriebelen.

Wonderbaarlijk hoe hij gedurende de hele wandeling toch ook steeds even kwam checken bij z'n "vervoerder" of deze er nog steeds wel was, om na enkele meters "keurig volgwerk" weer opgewekt in een andere richting te verdwijnen.

Moraal van deze paragrafen: wees niet te benauwd om je windhond, vanzelfsprekend alleen op een veilige plek, los te laten, letterlijk en figuurlijk, en er gewoon op te vertrouwen dat hij je weet te vinden en niet zo maar weg zal lopen -wat lekkers, zoals gedroogde lamslong, meenemen is natuurlijk voor de zekerheid wel een goed idee.

Thorstan was het loslopen niet gewoon, hij is eigenlijk heel weinig gewend, maar gedroeg zich alsof hij al jaren mee liep. Ook bij 'De Brinkhof' waar we gewoonlijk na de wandeling nog even met een drankje en een hapje nagenieten, (en een warme drank was na deze wandeling wel echt nodig), gedroeg hij zich als een voorbeeldige gast.

Thorstan heeft tijdens de wandeling nogal wat fans gemaakt en we hopen dan ook binnenkort goed nieuws te melden is over deze vriendelijke Barsoiheer.

Een van onze goede voornemens voor 2014 is dat we regelmatig twee opvanghonden zullen ophalen bij het Dierencentrum om hen ook het enorme plezier van een wandeling op Kootwijk te gunnen.

✓ WANDELINGEN IN HET NIEUWE JAAR

We hebben voor de eerste drie maanden van het jaar de volgende wandeldata vastgelegd:

- zaterdag 11 januari 2014
- zaterdag 25 januari 2014
- zaterdag 1 februari 2014
- zaterdag 22 februari 2014
- zaterdag 8 maart 2014
- zaterdag 22 maart 2014

We hopen u en uw windhond(en) daar te treffen!

✓ACTIVITEITENDAG MET JAARVERGADERING

Het lijkt nog ver weg maar medio mei 2014 wordt onze jaarlijkse Algemene Ledenvergadering gehouden en daaraan gekoppeld organiseren we die dag een aantal leuke sportieve activiteiten voor de windhonden van onze leden/donateurs mèt hun eigenaren.

We houden de precieze plannen nog even geheim, maar we hopen dat aan het eind van deze dag iedereen verwonderd is over de fysieke en geestelijke capaciteiten van de door ons allemaal zo geliefde windhonden.

✓PEETHONDEN

Zo aan het eind van 2013 is er nog heel wat te vertellen over onze peethonden. Zo zijn zowel Bram als Khadija vertrokken naar een eigen thuis met eigen mensen. Bram is in totaal 19 maanden en Khadija zelfs 25 maanden bij Voordewindhond in de opvang geweest! U kunt zich voorstellen dat wij meer dan blij zijn dat het gelukt is om voor zowel onze vriendelijke reus als onze vrolijke dame uiteindelijk een geschikt warm, eigen thuis te vinden.

De 2 “lege” plekken waren eigenlijk al direct opgevuld door de zwart-witte greyhoundman Billy, die met een opvangtijd van 17 maanden toch ook echt tot onze langzitters gerekend mag worden.

Per toeval kwam er voor Billy in november een plekje vrij bij een van onze opvanggezinnen in het zuiden van het land en we waren met ons allen van mening dat het voor deze grote greyhoundreu wel eens heel fijn zou kunnen zijn om een wat meer huiselijk leven te kunnen genieten. Bijkomend voordeel voor het bemiddelingsteam is dat we van de opvangfamilie kunnen horen hoe de hond zich als huishond gedraagt; hoe meer info we hierover hebben, hoe meer we eventueel geïnteresseerden hierover kunnen vertellen en dat vergroot de kans op een plaatsing toch weer een beetje.

Overigens heeft Billy de overgang van kennel naar huis prima gemaakt, de eerste berichten vanuit het opvanggezin zijn positief en zoals jullie kunnen zien bewijst Billy dat hij goed los kan lopen, en thuis, zoals een greyhound betaamt, een echte “couch potato” is.

Van onze overige 3 pleeghonden, Duca (29 mnd. in opvang), Maxim (19 mnd. in opvang) en Fee (20 mnd. in opvang) heeft laatstgenoemde het toch echt buitengewoon getroffen met haar peetouders. Ze kreeg een heus kerstpakket opgestuurd!

Het begeleidend briefje was voorzien van de wens dat Fee in 2014 eindelijk eigen mensen mag vinden en daar sluit het bemiddelingsteam zich helemaal bij aan. Bedankt: Martijn, Sabrina en natuurlijk Lexi & Harley!

En dan nog even dit: u gaat hopelijk zo eens nadenken over of u nog plek heeft voor een hond. Als u tot de conclusie komt dat u geen ruimte in uw hart of op uw bank heeft, misschien heeft u dan wel plek voor een peethond? Die woont niet bij u, die ondersteunt u alleen financieel. Voor verdere inlichtingen: sophie.witschge@voordewindhond.eu of 06 12282478.

✓DANK

Vanaf deze plek willen het bestuur en het bemiddelingsteam iedereen die in het afgelopen jaar geholpen heeft hartelijk bedanken. Of dat nu is omdat u een hond heeft vervoerd of opgevangen, of een hond een permanent huis heeft geboden, hondenjasjes of windhondhalsbanden heeft gemaakt en de winst aan Voordewindhond heeft gegeven of met de pet rond bent gegaan na afloop van de tweewekelijkse wandelingen, een peethond heeft ondersteund, zomaar een donatie heeft overgemaakt, of op enigerlei wijze meegedacht of meegedaan heeft, iedereen die iets voor ons en vooral voor onze windhonden heeft gedaan: heel hartelijk dank. Zonder uw steun was het allemaal minstens veel moeilijker, zo niet onmogelijk geweest.

We hopen dat we ook in 2014 weer op ieders steun mogen rekenen!

✓ TOT SLOT: OVERDENKINGEN

Voor het eerst in de korte geschiedenis van Voordewindhond heeft het bestuur een kerstverhaal geschreven. Het is een verhaal zonder plaatjes, maar mèt een boodschap. We hopen dat u tijd heeft ons verhaal te lezen.

VAN ZIELIGE HONDEN EN DE DINGEN DIE ONS RAKEN

Kerst is een tijd van gezelligheid, van familie en vrienden om je heen, van samen genieten. Maar het is ook een tijd om even stil te staan bij hen die het minder goed hebben dan wijzelf. Een tijd om anderen te helpen. De *Serious Request*-actie die radio 3fm ieder jaar rond deze tijd organiseert is daar een voorbeeld van.

Veel goede doelen, verenigingen en stichtingen weten goed gebruik te maken van het kerstsentiment en op zich is dat een goede zaak. Er zijn immers veel goede doelen die fantastisch werk doen en die op onze steun mogen rekenen, zeker met kerst!

Wanneer die goede doelen deerniswekkende verhalen kunnen inzetten om hun doel te illustreren, dan kan alleen het koudste hart weerstand bieden. En dan gaat de portemonnee open of wordt er ingelogd bij de bank**.**

Onze concullega-verenigingen op windhondengebied hebben het wat akelige verhalen betreft makkelijker dan wij: de verhalen van hun honden zijn per definitie horrorscenario's die zich afspelen in landen waar men andere opvattingen heeft over de omgang met honden en waar onze maag zich van omdraait.

Maar hoe zit het dan met de honden van Voordewindhond, de honden van uw vereniging? Hoe zielig of niet-zielig zijn die?

De meeste zijn geboren en getogen in Nederland of een van onze buurlanden, waar dierenwelzijn een algemeen bekend en erkend begrip is. Het leeuwendeel komt van goedwillende eigenaren, die bijna altijd hun best hebben gedaan voor hun hond of geprobeerd hebben te doen, totdat ze zich toch genoodzaakt zagen afstand te doen en de hond aan ons over te dragen.

Deze honden scoren niet erg hoog op de zieligheidsmeter. Ze zijn niet half zo zielig als een hond die door de inzet van bevlogen dierenbeschermers op het nippertje gered wordt, voordat hij de buitenlandse gaskamer in wordt geduwd.

Dat is toch een ander scenario dan de hond van mevrouw Jansen uit de Randstad die te veel moet werken en haar hond niet meer kan houden. Of van meneer De Wit uit Twente die naar een verzorgingshuis moet.

Begrijp ons niet verkeerd. Wij gunnen de buitenlandse windhonden en de bijbehorende verenigingen de steun die ze krijgen en wij zijn blij voor iedere hond die daardoor een beter leven tegemoet gaat.

Toch hebben ook de Voordewindhondhonden het lang niet altijd makkelijk gehad; ze hebben allemaal hun eigen portie leed te dragen. In het gunstigste geval blijft dat leed beperkt tot het zomaar op een dag, zonder enige vorm van uitleg, het veilige thuis moeten verlaten.

Maar als het zieligheidsgehalte de maatstaf is voor de bereidheid financiële hulp te verlenen aan een vereniging die dat geld domweg nodig heeft om haar werk te kunnen voortzetten, ja, dan kan Voordewindhond ook een paar zielige verhalen vertellen.

Onze laatste aanwinst bijvoorbeeld is op 10-jarige leeftijd afgestaan en moest dit weekend haar vertrouwde huis en haard verruilen voor een kennel. Het zal je gebeuren op zo'n respectabele leeftijd: op een koude zaterdag ga je een stukje rijden met je mens, dan gaat die mens zomaar weg en moet jij met een vreemde vrouw over een grote zandvlakte wandelen, daarna moet je mee naar een café, dan word je in een andere auto gezet bij weer andere wildvreemde mensen en honden en maak je een lange reis naar een plek waar heel veel honden zijn, allemaal in kennels. En hoewel je hartelijk ontvangen wordt, zit je, voordat je het weet, alleen en in het donker -de avond valt vroeg in deze tijd van het jaar. Dan volgt een lange nacht in den vreemde… Gelukkig weet je dan nog niet dat deze plek voorlopig je thuis zal zijn.

Een week daarvoor kregen we onze Doesjka binnen. Hem is aan te zien dat de oude eigenaar hem langer heeft gehouden dan wellicht verstandig was geweest. De laatste weken was er te weinig voer en Doesjka was uitgemergeld toen hij bij ons kwam. Een zoveelste slachtoffer van de crisis? Intussen heeft hij weer wat aan gewicht gewonnen, maar hij is nog steeds veel te mager.

Onze jonge greyhoundteef Fee komt uit een verwaarlozingssituatie (zegt de term *animal hoarder* u iets?), moest een enorme reis ondernemen en daarna wennen aan het leven in een kennel. En alsof dat nog niet erg genoeg is wordt ze iedere keer overgeslagen door mensen die op zoek zijn naar een "hazewind". Het lijkt wel alsof de keuze toch sneller op een zielige Spaanse greyhound valt dan op een ogenschijnlijk niet-zo-heel-erg-zielige Nederlandse.

Ook onze Chart Polski Patryk en onze Barsoi Thorstan komen uit –verschillende– *hoarder*situaties. Vergeleken met hun vroegere omstandigheden is het Dierencentrum een

ware zevende hemel. Maar deze honden hebben nog nooit de warmte en liefde gevoeld van het leven in een gezin, in een veilig thuis, op de bank omringd door mensen die van je houden. Nog nooit.

En zo zouden we nog een hele tijd door kunnen gaan, maar u snapt waarschijnlijk allang al waar het hierom gaat.

Wij zijn geen vereniging die honden snel zielig zal noemen. Sterker nog, wij houden niet van de term *zielig*. Z*ielig* is een bijzonder subjectief begrip. Wat vinden wij, als mens, zielig en wat niet? Dat is niet alleen cultureel bepaald, maar ook zeer persoonlijk. Een goede bekende van onze vereniging zegt altijd "*zielig bestaat niet*" en wij zijn het met hem eens: *zielig* heeft iets onontkoombaars, iets hulpeloos en iets hopeloos.

Onze honden hebben natuurlijk wel pech. Ze zijn hulpbehoevend en in sommige gevallen echt in nood. Maar hun situatie is niet onontkoombaar en zeker niet hopeloos.

Wij, Voordewindhond, u, we kunnen er iets aan doen en wij dóen er ook iets aan. We halen ze op, zorgen voor een tijdelijk dak boven het hoofd, we geven ze te eten, we verzorgen ze en we zoeken nieuwe mensen voor hen, die hun leed met een liefdevol thuis kunnen verzachten.

Kortom, we zijn er voor deze honden. En dat willen we zo goed mogelijk en zo lang mogelijk blijven doen.

En, ja, daar hebben we geld voor nodig.

Helpt u ons? In het kader van de kerstgedachte? Een (kleine) kerstdonatie o.v.v. "kerst" is meer dan welkom!

Wij, met name onze windhonden, danken u alvast.

Een hele fijne kerst gewenst!

IBAN: NL41 INGB 000 5178694;
BIC: INGBNL2A t.n.v. Voordewindhond, Hilversum